

TUNNELVISIE

Scenario
Sytske Kok

Regie
Stefano Odoardi

Lemming Film
Valschermkade 36 F
1059 CD Amsterdam

1 **EXT/INT. VUILNISBELT / PORTA CABINS - OCHTENDSCHEMERING** 1

(Bergen op Zoom) Het is vroeg in de morgen. Het eerste koude blauwe licht komt de dag binnen. Een porta cabin die dienst doet als kantoor staat in een half overdekte open ruimte. De deur van de hoofdingang is open.

Naast de porta cabin in de overdekte ruimte zien we een platform met daarachter het donkere silhouet van een onduidelijke hoop afval. De eerste vogels, vooral meeuwen, cirkelen er boven. Hun kreten klinken bijna menselijk.

Dan komt MIRA, een vrouw van midden dertig, uit de richting van de hopen door op ons afgelopen. Ze loopt snel, maar wankel. Ze draagt alleen een ruim vallende sweater. Haar benen en voeten zijn bloot. Als ze dichterbij komt horen we dat haar ademhaling zwaar is. Op haar gezicht is duidelijk paniek te lezen. Haar blik strak voor zich uit gericht, ze lijkt niet te zien wat er om haar heen is.

Vanuit haar point of view zien we dat haar blikveld zich inderdaad lijkt te hebben vernauwd; de hoeken zijn donkerder en onscherp. We zien haar blote voeten door het opgestapelde afval stappen. In de achtergrond zien we de portacabin

Ze strompelt in de richting van de porta cabin. Daar staat de deur nog steeds open. Mira gaat naar binnen en doet hem dicht.

**BEGIN TITEL
SEQUENTIE:**

1A **EXT. VUILNISBELT - ZONSOPGANG** 1A

Het koude blauwe licht maakt plaats voor de eerste warme zonnestrallen van de dag. Nu het lichter wordt zien we pas echt waar we zijn: een enorme vuilstortplaats omzoomt met weilanden en bos. Meeuwen cirkelen boven het heuvelachtige landschap, heuvels van afval. (Tilburg)

1B **EXT/INT. VUILNISBELT / PORTA CABINS - DAG** 1B

Mira komt het porta cabin kantoor uit. Ze draagt rubber laarzen, een spijkerbroek en een bruine wax jas. Ze heeft een opgerolde slaapzak onder haar ene arm, terwijl ze met de andere de deur openhoudt, wachtend.

2 **INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG** 2

De neus van een kleine jachthond volgt een onzichtbaar spoor op de grijze linoleum kantoorvloer.

Mira staat nog in de deuropening, ze staart een moment naar de hopen afval tegenover haar, ze lijkt wat slaperig, dan kijkt ze over haar schouder het kantoor in.

We zien de hond ergens achter in het kantoor de vloer staan likken, we kunnen niet zien waar hij aan likt.

In de loods horen we, bij het afval, een vreemd soort schreeuwen. Mira kijkt op naar het afval. We zien een aantal meeuwen boven de hoop vuil cirkelen.

Mira kijkt weer naar binnen, de hond is nog driftig aan 't likken. Nu verliest Mira haar geduld. Ze fluit kort tussen haar tanden en begint de deur dicht te doen.

MIRA

Tom!

De hond kijkt op en komt naar haar toe rennen, hij kan nog net op tijd naar buiten glippen. Mira doet de deur dicht en draait hem op slot.

Mira loopt naar haar landrover, die voor de porta cabin geparkeerd staat. De hond drementelt een beetje rond, z'n neus achterna. Mira doet de achterdeur van de wagen open, gooit de slaapzak er in. Ze pakt de etensbak van de hond, spoelt hem om met wat water uit een fles. Ze vult hem met brokken.

De hond komt naar haar toe. Mira gebaart de hond te gaan zitten, dat doet ie. Nu zet ze de bak op de grond. Mira negeert de hond, die braaf bij zijn bak blijft wachten, hij kijkt naar Mira tot zij hem toestaat te eten. Mira opent haar toilettas, pakt een tandenborstel en smeert tandpasta op de borstel.

Uit een ijzeren kist met luchtgaten, die achterin de wagen staat, horen we een schrill geluid. Het is moeilijk te achterhalen wat er in de kist zou kunnen zitten. Mira glimlacht.

MIRA (cont'd)

(vriendelijk)

Even wachten nog Iris.

Mira loopt al tandenpoetsend een paar passen bij de wagen vandaan (naar de rand van de overkapping). Ze kijkt naar de heuvels voor haar.

De hond zit nog steeds braaf bij zijn bak te wachten. Nu laat Mira een kort fluitje horen, blijkbaar was dit het signaal waar de hond op zat te wachten, hij komt overeind en begint gulzig te eten.

Mira spoelt haar mond met water uit de fles. Dan wast ze haar handen en gooit wat van het water uit de fles in haar gezicht. Ze droogt haar gezicht met een punt van de sweater die ze draagt onder haar bruine wax jas.

Achter haar horen we opnieuw het vreemde schreeuwen, waarschijnlijk een dier, maar het klinkt bijna menselijk. Mira stopt met het drogen van haar gezicht, ze kijkt achterom, luistert even, maar wat het ook was, het is alweer gestopt.

Mira loopt terug naar de wagen. Ze pakt een grote leren handschoen en doet die aan haar linker hand. Nu opent ze voorzichtig de ijzeren kist, terwijl ze zachtjes wat mompelt.

Als de kist open gaat zien we een grote roofvogel, een valk. Scherpe gele klauwen, lange zwarte nagels. Donkere doordringende ogen licht gebogen spitse snavel steekt streng naar voren.

Mira laat de vogel op haar gehandschoende hand stappen. Ze maakt een leren veter vast aan de ringen die al aan haar poten zitten. Met een gecontroleerde, rustige beweging tilt Mira haar hand met de vogel uit de kist en haalt het beest naar zich toe.

De vogel klappert wat met haar vleugels. Mira blaast zachtjes in de pluizige veertjes op haar borst. Dit bijna intieme gebaar lijkt de woest uitzierende vogel meteen te kalmeren. Mira brengt de valk tot vlak bij haar gezicht.

MIRA (cont'd)
(zachtjes, glimlacht)
Dag schoonheid.

Mira haalt een leren huid te voorschijn, met haar vrije hand schuift ze die over de kop van de valk. Met hand en mond trekt ze het leren riempje aan waardoor de huid blijft zitten.

4

INT. WAGEN VAN MIRA / VUILNISBELT - DAG

4

(Tilburg) De wagen rijdt. De valk zit roerloos op de rugleuning van de bijrijdersstoel. Haar scherpe snavel steekt uit de huid die haar ogen nog altijd bedekt. Het lijkt haast een blinddoek.

TITEL OVER BEELD: TUNNELVISIE

Mira rijdt haar wagen de steile heuvels van de vuilnisbelt op. Ze kijkt af en toe opzij naar de vogel. De zon komt nu boven de heuvels uit. Mira knippert met haar ogen vanwege het sterke licht. Haar ogen tranen een beetje, ze klapt het zonnescerm naar beneden, er valt een schaduw over haar gezicht.

Dan zien we Mira's gezicht plotseling verkrampen van pijn. Ze wordt er duidelijk door overvallen. Met een hand rommelt ze in het dashboardkastje, opzoek naar iets, terwijl ze nog doorrijdt. Maar het gaat niet meer, ze moet stoppen.

Mira vindt een overjarige doos paracetamol en neemt twee tabletten uit een nog vrijwel onaangebroken strip. Ze slikt de tabletten door met water uit een fles die ergens in haar wagen slingert. Ze sluit haar ogen, legt haar hand op haar buik. Ze leunt met haar hoofd op het stuur, er ontsnapt een kreun, ze probeert haar adem onder controle te krijgen.

Mira kijkt even naar de vogel, bijna alsof ze om hulp vraagt. Maar de vogel zit onaangedaan op de rugleuning, haar ogen volledig bedekt.

5

EXT. VUILNISBELT - DAG

5

(Tilburg) Mira rijdt haar wagen naar de top van een van de vuilnisheuvels. Ze stopt en stapt uit. De uitgesterkte vuilnishopen vormen een bijna adembenemend uitzicht.

Meeuwen vliegen hun cirkels boven de hopen vuil, opzoek naar iets eetbaars, krijsend. Mira observeert hen.

Uit de zijnkant van de deur van haar landrover haalt Mira dan een alarmpistool. Haar hond springt ook uit de wagen. Zonder veel omhaal schiet Mira met het alarmpistool in de lucht. De harde knal galmt na. Mira kijkt naar de meeuwen, ze lijken nauwelijks onder de indruk.

Uit een koelbox, die achter in haar wagen staat, pakt Mira een plastic tas gevuld met vers rood duivenvlees waar de veren nog aanzitten. De hond is zeer geïnteresseerd en plaatst zijn voorpoten in de achterbak. Zonder verder iets te zeggen duwt Mira de hond met een duidelijke beweging terug naar de grond.

Uit haar jaszak haalt Mira een klein, scherp, tweezijdig valkeniersmesje. Ze snijdt een stuk van het rode vlees af en bevestigt die aan de loer.

Dan pakt Mira haar leren handschoen en trekt die aan. Ze loopt naar de bijrijdersstoel en neemt de valk op haar gehandschoende hand, de leren veter tussen duim en wijsvinger houdend.

Mira plaatst een kleine zender om de poot van de vogel. Met een antenne checkt ze kort of er verbinding is.

Met de vogel loopt ze nu naar de rand van de heuvel. In een klein dal tussen de hopen vuil even verderop, zien we een steeds groter wordende groep meeuwen. Hun schrill gekrijs is duidelijk hoorbaar.

Met haar vrije hand neemt Mira de huid van de kop van de valk. Haar pikzwarte ogen hebben een doordringende blik. Nu de valk kan zien, is het moeilijk haar van vliegen te weerhouden. Ze kijkt om zich heen, schudt met haar veren, de kracht van haar vleugels is goed zichtbaar. Mira maakt de veter om haar poten los en laat de valk los.

De valk spreidt haar vleugels en vliegt hoog de lucht in, langzaam cirkelend in de richting van de steeds fanatieker jagende meeuwen.

Het gekrijs van de meeuwen wordt luider en luider naarmate de vlak dichterbij komt, ze proberen weg te komen. De valk blijft hen met omtrekkende bewegingen opjagen.

Dan pakt Mira de loer en begint er mee te zwaaien. Ze fluit en geeft een korte schreeuw.

De valk ziet haar, maakt nog een cirkel, komt dichterbij en landt uiteindelijk precies op de loer, waar ze fanatiek aan het vlees begint te trekken dat Mira daar voor haar bevestigd heeft. We kunnen de kracht van haar snavel duidelijk zien.

Mira laat de valk op haar handschoen overstappen en kijkt vol liefde en bewondering naar de etende vogel, terwijl de hond het bloed van haar vrije hand likt.

6 **EXT. VUILNISBELT / HANGAR - LATER**

6

(Bergen op Zoom) We zien dat de meeuwen zich opnieuw hebben verzameld ditmaal bij de hangar. Het zijn er veel, het lijkt erop dat ze een prooi hebben gevonden.

Mira staat boven op de heuvel tegenover de hangar. Ze laat de valk los. Zodra ze vrij is, vliegt een deel van de meeuwen geschrokken weg. Maar de prooi die de meeuwen deze keer gevonden hebben is blijkbaar zo aantrekkelijk, dat ze blijven terugkeren ondanks dat de valk vlak boven hen cirkelt.

Het verbaast Mira. Ze kijkt nog eens goed. Haar zicht is bijzonder scherp, maar ook zij kan de prooi niet zien omdat er vuilnis voor ligt.

Dan wordt Mira een moment afgeleidt. Bij de slagbomen aan de ingang ziet ze de eerste truck binnen komen. Ze kijkt er even naar.

6A **INT. HANGAR - DAG**

6A

We zien de valk een plotselinge duikvlucht de loods in maken, klauwen vooruit alsof ze een prooi aanvalt. De meeuwen raken in paniek, ze krijsen en vliegen weg, maar keren kort daarna toch weer terug. De valk is verdwenen tussen het vuilnis.

6B

EXT. VUILNISBELT / HANGAR - DAG

6B

Als Mira weer wegkijkt van de slagboom realiseert ze zich dat de valk uit het zicht verdwenen is. Mira vloekt. Dit is niet de bedoeling.

Mira pakt haar antenne uit de auto en speurt de hemel af. Ze vindt het sterkste signaal in de richting van de hangar. Net als ze dit geconstateerd heeft, ziet ze de truck vanaf de slagboom richting hangar vertrekken. De zware wielen van de truck komen op ons afrollen.

Mira begint de heuvel af te rennen in de richting van de hangar, onderaan de heuvel is een greppel, waar ze niet overheen kan. Ze gebaart in de richting van de truck dat hij moet stoppen.

6C INT. TRUCK HASSAN - DAG 6C

De bestuurder, HASSAN ongeveer 40 jaar oud, steekt beledigd zijn middelvinger omhoog.

6D EXT. HANGAR - DAG 6D

De truck van Hassan rijdt het donkere gat van de hangar binnen.

6E INT. HANGAR - DAG 6E

Hassan rijdt zijn truck verder de hangar in, hij maakt een bocht en rijdt achteruit in de richting van het afval dat de meeuwen zo aantrekt. Hij stopt en laat zijn laadbak omhoog komen terwijl hij via zijn zijspiegel in de gaten houdt waar het neer gaat komen. Dan stopt hij abrupt zijn laadbak. Hij stapt uit, loopt naar de achterkant van zijn truck.

7 INT. WAGEN VAN MIRA / VUILNISBELT - DAG 7

VERWIJDERD.

8 EXT. VUILNISBELT - DAG 8

Mira pakt haar alarmpistool en lost een waarschuwingsschot in de lucht. Een deel van de meeuwen vliegt weg, maar van haar valk is nog geen enkel spoor.

Mira probeert te zien wat er aan de hand is, maar het zicht op de prooi wordt, ook nu ze dichterbij staat, afgedekt door vuilnis. De meeuwen blijven terugkomen, zelfs met de aanwezigheid van haar valk. We horen de meeuwen angstaanjagend krijsen, hun geluid lijkt bijna menselijk.

Mira richt de antenne in de richting van de hangar om te zien of ze nog een signaal kan opvangen.

Dan arriveert de hond, tong uit de bek van het over de vuilnishopen achter haar aan rennen.

MIRA
(wijst richting vogels)
Zoek!

De hond kijkt haar schaapachtig aan.

MIRA (cont'd)
(wijst nogmaals naar de
vogels, geirriteerd)
Kom op!

De hond rent in de richting van de vogels. Mira kijkt de hond na, haar ogen zijn helder, gefocust, in een van haar wenkbrauwen zit een klein litteken. We horen een kreet gevolgd door het blaffen van haar hond. Mira ziet de valk wegvliegen van de samenscholende vogels, weg van haar, verder de stortplaats op. Mira volgt de vogel met haar ogen.

9

INT. WAGEN VAN MIRA / VUILNISBELT - DAG

9

VERWIJDERD.

10 **EXT. VUILNISBELT - DAG**

10

Mira komt de heuvel op rennen. Mira kijkt naar een bepaalde plek in de lucht. Wij zien niets, maar Mira heeft klaarblijkelijk haar vogel al weer in het oog.

Snel pakt ze haar leren handschoen en een loer uit de achterbak van de wagen. De loer is gemaakt van twee duivenvleugels en fungeert als een soort lokvogel. Ze zwaait de loer in cirkels boven haar hoofd.

Nu pas zien wij ook een klein stipje aan de hemel. De valk heeft Mira in de gaten, ze komt dichterbij en grijpt zich uiteindelijk aan de loer vast.

11 **INT. WAGEN VAN MIRA / VUILNISBELT - DAG**

11

De valk zit gehuift op de rugleuning van de bijrijdersstoel. Mira bekijkt de klauwen van de valk, inspecteert haar vleugels. Ze kijkt haar een beetje langer aan, schijnbaar starend in het niets.

MIRA

(mompelt)

Wat had je daar nou te zoeken?

Mira schudt haar hoofd en glimlacht, deze vogel zal altijd een mysterie blijven, ook voor haar. Dan overvalt Mira ineens weer een hevige pijn. Ze knijpt haar knokkels wit om het stuur. Ze probeert de pijn op te vangen door rustig te blijven ademen, ze kreunt zachtjes. Na een tijdje zakt de pijn langzaam weg. Ze kijkt voor zich uit, behoedzaam wachtend, onzeker of de pijn niet toch nog terug zal keren.

Beneden in hangar zien we dat Hassan met de truck vlakbij de plek waar haar valk eerder verdwenen is. Als Mira kijkt, heeft hij net het uitladen onderbroken. Hassan is zijn truck uitgegaan en loopt nu precies richting die plek. Mira fronst haar wenkbrauwen, dit is vreemd.

Dan spring haar hond ineens met zijn voorpoten tegen het zijraampje naast haar. Mira schrikt van de klap. De hond heeft de tong uit zijn bek hangen, hij is buiten adem van de achtervolging.

12 **EXT. VUILNISBELT / WAGEN VAN MIRA - DAG**

12

Mira stapt uit en loopt om de wagen heen naar de achterkant. Ze opent de deur, de hond weet niet hoe snel hij in de wagen moet springen, duidelijk bang dat Mira opnieuw zonder hem zal vertrekken.

Terwijl ze de deur sluit, kijkt Mira nog eens richting Hassan, die nog altijd achter zijn truck verdwenen is.

Ze wrijft even over haar buik, ze voelt zich duidelijk nog niet lekker. Plotseling besluitvaardig loopt ze dan naar de bijrijdersstoel, ze neemt de vogel op haar handschoen en brengt hem naar de achterkant van de wagen. Ze zet hem voorzichtig terug in de ijzeren kist.

Dan stapt ze in en rijdt richting de uitgang van het terrein.

13   **EXT. VUILNISBELT / INGANG - DAG**   13

Mira moet stoppen voor de slagboom bij de uitgang van het terrein. De BEWAKER die de slagboom bedient, is bezig met een inkomende vuilniswagen.

Mira heeft duidelijk het geduld niet om daarop te wachten. Ze slaat op haar toeter. De bewaker gebaart geïrriteerd vanuit zijn hokje dat ze even moet dimmen. Hij laat zich door haar niet opjagen, ze moet gewoon op haar beurt wachten. De bewaker en de bestuurder van de vuilniswagen, HENK (een vijftiger) kijken even naar haar.

14   **INT. WAGEN VAN MIRA / INGANG - DAG**   14

Mira zucht, het ergert haar, maar ze moet zich er bij neerleggen.

Dan begint ze haar rubber laarzen uit te trekken en doet haar gewone schoenen aan.

Ondertussen is de slagboom omhoog gegaan, maar dat heeft ze niet door, totdat ze de Bewaker hoort roepen.

Mira kijkt op. Ze ziet de bewaker ongeduldig gebarend uit zijn hokje hangen. Minachtend schudt Mira haar hoofd en rijdt weg.

15   **EXT. BENZINESTATION - DAG**   15

Mira parkeert haar wagen naast het toiletgebouw van een benzinstation en stapt uit.

16   **INT. BENZINESTATION / TOILET - DAG**   16

Mira komt het toilethokje binnen. Ze doet haar broek omlaag en gaat zitten. Dan ziet ze bloed in haar onderbroek. Een korte geïrriteerde zucht.

Snel doorzoekt ze de zakken van haar jas, tot ze een in plastic verpakt maandverbandje vindt. Geroutineerd plaatst ze die in haar onderbroek.

Pas nu ze beter kijkt, ziet ze dat het bloed zelfs over de binnenkant van haar dijen gelopen is. Vreemd, ze vraagt zich een moment af hoe dat kan. Dan pakt ze wat toiletpapier van de rol en probeert het zo goed mogelijk schoon te maken.

17

EXT. HUIS VAN LOEK / STRAAT - DAG

17

Een jongen van een jaar of 14, LOEK, is bezig het zeil van een vrachtwagen na te lopen om te zien of het overal goed dicht zit. Een vrouw van begin vijftig, zijn MOEDER, kijkt of hij het wel goed doet en bemoeit zich er mee.

Ze staan op de oprit naast hun huis. Nog twee andere vrachtwagens staan op de oprit geparkeerd. Het is een klein transportbedrijf. We zijn ergens in de provincie. Een straat met een paar vrijstaande huizen, allemaal met kleine bedrijfjes of beperkte agrarische activiteiten.

Moeder is duidelijk bezig Loek instructies te geven over hoe hij iets moet doen, hij stoort zich daaraan. Ze zit hem letterlijk te dicht op de huid en hij wordt er gek van.

Mira komt langsrijden. Ze toetert om hen te begroeten. Moeder kijkt op en zwaait naar Mira. Loek lijkt het niet op te merken. Zijn moeder tikt hem op de schouder om zijn aandacht te trekken, hij duwt haar hand geërgerd van zich af, zij wijst naar Mira. Dan glimlacht hij licht verlegen en steekt zijn hand op om Mira alsnog te begroeten.

De VADER van Loek, een man van midden vijftig, komt met een weekendtas en een koelbox naar de vrachtwagen toegelopen.

Mira parkeert haar wagen bij het huis naast hen. Als ze de achterklep opent, springt haar hond meteen naar buiten. Hij heeft Loek gezien en rent naar hem toe om hem te begroeten. Loek is duidelijk blij de hond te zien en begint een beetje met hem te stoeien.

De vrachtwagen start. Vader knippert met de koplampen van de vrachtwagen. Nu ziet Loek pas dat hij in de weg zit. Hij staat op.

Moeder klimt de treden naar de cabine van de vrachtwagen op, ze geeft vader een zoen. Dan komt ze naar beneden en maant Loek hetzelfde te doen, Loek wil niet. Vader vindt het prima hij zwaait, Loek zwaait wat onwillig terug.

18

EXT. HUIS VAN MIRA / OPRIT - DAG

18

De vrachtwagen van vader rijdt langs Mira's huis. Hij toetert. Mira kijkt op en zwaait.

Mira is bezig haar achterbak leeg te halen. Ze pakt er onder andere een jachtgeweer uit, legt dat losjes over haar arm.

Dan pakt ze de slaapzak uit de achterbak en ziet dat er een grote natte plek op zit.

MIRA

Hè verdomme.

Loek komt de oprit oplopen met de hond. Mira kijkt naar haar hond. Ze laat Loek de natte plek op de slaapzak zien. Ze kijken de hond allebei eens streng aan, hij kijkt terug met zielige ogen vol onschuld.

Mira gaat door met het uitruimen van de achterbak. Zonder verder iets te zeggen begint Loek haar als vanzelfsprekend te helpen.

19   **INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - DAG**   19

Mira hangt haar geweer aan een haak hoog aan de muur.

Loek spoelt de etensbak van de hond om.

Mira gooit de natte slaapzak in de wasmachine.

Dan pakt ze een stijfbevoren konijn uit de vrieskist en legt dat op het aanrecht om te ontdooien.

Loek zit in de deuropening en borstelt de hond. Mira maakt de koelbox schoon. Loek kijkt zo nu en dan vanuit zijn ooghoeken even naar haar.

Mira drinkt een slokje water uit de kraan. Ze staat een moment in gedachten verzonken. Loek observeert haar.

20   **EXT. HUIS VAN MIRA / ACHTERTUIN - DAG**   20

Mira komt vanaf de oprit, met de valk op haar gehandschoende hand, de achtertuin in. De valk is zonder huif. Loek stoeit met de hond, hij heeft niet door dat Mira en haar valk de tuin inkomen.

Als Mira bezig is de poort achter zich te sluiten, vliegt de valk onverwacht weg van haar hand en landt op het nabijgelegen dak van het huis. Mira reageert wat geërgerd, maar gebruikt de gelegenheid om de poort nu met twee handen te kunnen sluiten.

Loek heeft niet door dat de vogel los is, hij is bezig met de hond. Plotseling laat de valk zich van het dak vallen en vliegt recht op Loek af. Loek ziet de schaduw over zich heen trekken, in een reflex draait hij zich om, de valk komt recht op zijn ogen af. Instinctief trekt Loek zijn arm omhoog om zijn ogen af te schermen. De vogel vliegt rakelings over hem heen en landt op het dak van het vogelhuis. Loek is flink van zijn stuk gebracht. Hij kijkt Mira geschrokken aan.

LOEK
 (ontzet, wijst)
 Mijn ogen!

Dit is de eerste keer dat we zijn stem horen. Het klinkt wat nasaal, typisch voor de stem van een slechthorende. Mira is duidelijk gewend aan zijn stem. Ze knikt en draait zich dan zo dat Loek haar lippen kan lezen.

MIRA
 Ja, ...
 (ze wrijft over haar
 wenkbrauw, we zien een
 klein litteken,
 glimlacht)
 ...dat weet je, ze gaan voor de
 ogen.
 (Plagend)
 Ze is waarschijnlijk jaloers op je.

Loek kijkt verlegen naar de grond.

21 **INT. VOGELHUIS - DAG**

21

We zien de lade van een vrieskist die wordt opengetrokken. Uit de lade zien we koude wolkjes opstijgen. De lade ligt vol met donzig gele stijf bevroren kuikens. Mira pakt er een paar uit.

Mira staat alleen in het schaars verlichte vogelhuis. Ze geeft de valk een dood eendagskuikentje te eten. De valk begint meteen met zijn vleugels te slaan en maakt agressieve pikbewegingen richting Mira. Als het kuiken op is zet Mira de valk haar huif op.

Dan wordt Mira plotseling opnieuw overvallen door een pijscheut. Ze kreunt en sluit haar ogen een moment. Ze leunt tegen de muur en concentreert zich op haar ademhaling, tot de pijn min of meer wegtrekt.

CUT TO:

22 **INT. MORTUARIUM / GANG - DAG**

22

Er komt geen daglicht in de lange lege gang die doet denken aan een tunnel. Er hangen TL-buizen aan 't plafond. Links en rechts een eindeloze rij deuren.

CUT TO:

23   **INT. VOGELHUIS - DAG**   23

De valk zit roerloos op haar blok. De huid bedekt haar ogen. Mira is niet meer in het vogelhuis.

CUT TO:

24   **INT. HUIS VAN MIRA / WOONKAMER - DAG**   24

Het schemert buiten. Mira zit op de bank, haar hoofd wat opzij gezakt. Ze slaapt. Ze heeft haar jas nog aan, ze is blijkbaar zo in slaap gevallen.

CUT TO:

25   **INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - SCHEMER**   25

Bloed druppelt vanaf het aanrecht - waar we het ontdooiende konijn kunnen vermoeden - naar beneden op de vloer. De hond likt het bloed van de vloer op.

CUT TO:

26   **INT. HUIS VAN MIRA / WOONKAMER - SCHEMER**   26

We horen iets op de vloer vallen. Mira wordt kort daarna wakker. Ze heeft het geluid niet bewust gehoord. Ze is wat gedesoriënteerd van het slapen en door het feit dat het bijna donker is in de kamer.

Ze kijkt om zich heen, rilt een beetje. Ze doet een lamp aan die naast de bank staat.

Mira komt overeind. Ze wordt blijkbaar wat licht in haar hoofd van het snelle opstaan. Ze steunt even tegen de muur. Nu pas hoort ze geluid in de bijkeuken; ze luistert aandachtig.

MIRA

Wie is daar?

Niemand antwoordt. Mira lijkt wat op haar hoede, alsof ze er rekening mee houdt dat het een insluiper zou kunnen zijn.

27   **INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - NACHT**   27

Het is vrijwel donker in de bijkeuken. We horen de hond rommelen. Mira doet het licht aan en ziet dan het ontdooide konijn op de vloer liggen. Zijn dofje ogen staren Mira aan, zijn ingewanden hangen half uit zijn lijf. De hond kauwt op het konijn, hij kijkt Mira met grote schuldige ogen aan.

Mira mompelt een goedemorgen zonder de mannen aan te kijken. Ze loopt meteen naar de koffieautomaat om haar thermoskan te vullen. Wesley kijkt naar haar.

WESLEY
(cynisch)
Je hebt iets gemist.

HENK
(probeert grappig te zijn)
Dat zei mijn vrouw vannacht ook.

WESLEY
(zonder op Henk te reageren)
De politie was hier.

MIRA
(zonder om te draaien)
Hebben ze weer chemisch afval gevonden?

WESLEY
(tegen Hassan)
Kijk, ze kan weer praten.

HASSAN
(kijkt op van zijn krant, cynisch)
Biologisch afval deze keer.

Hassan blijft naar Mira kijken. Wesley kijkt naar Hassan half glimlachend half vol afschuw.

HENK
Dat zei mijn vrouw van...

Hij onderbreekt zich zelf, er valt een ongemakkelijke stilte.

Marc komt binnen, koffiekopje in zijn hand. Mira kijkt zijn kant op.

MARC
(tegen Mira)
De politie was gisteren hier.

Ze knikt en maakt een hoofdgebaar richting de mannen.

MIRA
Dat hoor ik net ja.

Marc kijkt naar hen, dan terug naar Mira.

MARC
Heb je ook gehoord van de baby?

Mira kijkt Marc aan, ze begrijpt hem niet. Hij kijkt naar de mannen, dan weer naar Mira.

MARC (cont'd)

Hassan heeft een dode baby gevonden
in de hangar.

(hij zucht)

Pas een paar uur oud, de
navelstreng zat er nog aan, toch
Hassan?

Hassan knikt, een serieuze bijna emotionele blik in zijn ogen. Het is even stil, iedereen vermijdt elkaar aan te kijken, behalve Hassan, die kijkt naar Mira.

Dan gaat Marc's telefoon, hij verontschuldigt zich, neemt op en loopt weg.

Mira ziet Hassan naar haar kijken. Ze draait van hem weg, terug naar de koffieautomaat.

CUT TO:

32 **INT. MORTUARIUM / GANG - DAG**

32

Aan het einde van de lange tunnelachtige gang, zien we hoe een brancard op wielen door iemand in wit uniform een van de vele deuren door wordt gereden. Op de brancard ligt een kleine witte bodybag.

CUT BACK TO:

33 **INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG**

33

Mira staart even door het raam dat uitzicht biedt op de heuvels van de stort, dan terug naar de koffieautomaat. Haar thermoskan is vol. Ze sluit hem. Ze aarzelt een moment, draait zich dan om.

Hassan kijkt nog steeds naar haar, hij wachtte tot ze om zou draaien.

HASSAN

De ogen waren er allebei uitgepikt.

Wesley kijkt met walging naar zijn boterham.

WESLEY

Hè lekker, dank je wel.

Hij gooit zijn boterham in de vuilnisbak.

HENK

(grinnikt)

Dat zei mijn vrouw vannacht ook.

WESLEY

Kappen Henk, je hebt helemaal geen vrouw!

Hassan blijft naar Mira kijken, zij schudt haar hoofd en kijkt hem minachtend aan. Dan pakt ze haar thermoskan en loopt weg.

34 INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG

34

Mira loopt langs Marc's kantoor. Hij legt net de telefoon neer en roept haar naar binnen.

MARC

De politie zal ook met jou willen praten.

MIRA

Hoezo?

Het lijkt haar duidelijk nogal onzinnig.

MARC

(verontschuldigend)

Ik moest ze vertellen wie hier allemaal het terrein op kunnen en ze willen iedereen spreken.

MIRA

(knikt)

Ik denk alleen niet dat ik veel te melden heb...

Op dat moment komt Hassan binnen. Mira kijkt kort even op.

MIRA (cont'd)

...ik heb niks gezien.

Hassan loopt naar het planbord en doet alsof hij iets op moet zoeken, maar ondertussen luistert hij mee.

MARC

Tuurlijk, dan vertel je ze dat toch. Ben je morgenochtend hier?

MIRA

Nee.
Ik kom in de middag.

MARC

Hmm. Dan ben ik er niet.

Mira kijkt hem verbaasd aan, ook Hassan kijkt even op van het planbord.

MARC (cont'd)

Ja, ze bellen net dat ik nog wat formaliteiten moet afhandelen in het mortuarium. Overmorgen?

Het staat Mira duidelijk tegen, ze houdt er niet van aan banden gelegd te worden.

MIRA

Pff. Weet ik veel. Ik kijk niet zo ver vooruit.

MARC

Ik moet een afspraak met ze kunnen maken, Mira.

MIRA

(kortaf)

Maak maar.

Ze loopt weg. Hassan blijft met Marc achter, ze kijken haar na.

35 **EXT. VUILNISBELT - DAG**

35

Mira is aan het werk met haar valk op een van de vuilnisheuvels. Beneden bij de hangar lossen de vuilniswagens op verschillende plekken hun lading. Mira laat haar valk los.

35A **INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG**

35A

Marc zit aan de telefoon met iemand te bellen, hij luistert. Hij draait op zijn stoel richting raam en kijkt naar de heuvel. Hij draait de luxaflex een beetje verder open en kijkt naar Mira.

35B **EXT. VUILNISBELT - DAG**

35B

Mira kijkt naar de lucht, ze volgt de valk in zijn vlucht.

Rechts van haar zien we Hassan dichterbij komen. Hij komt dezelfde heuvel op lopen, precies haar kant op. Mira merkt het, maar probeert zijn aanwezigheid te negeren.

Hassan haalt een pakje sigaretten te voorschijn en zoekt in zijn zakken naar een aansteker, maar lijkt die niet te kunnen vinden. Dan komt hij naar Mira toelopen. Mira merkt dat hij haar kant op komt, voelt zich duidelijk niet op haar gemak, maar kan geen kant op, want ze moet haar vogel in de gaten houden.

Hassan kijkt naar Mira die haar ogen op de lucht gericht houdt. Hij kijkt dezelfde kant op maar ziet niets dan een lege blauwe hemel.

HASSAN
 Waar kijk je naar?

Mira wijst naar de lucht. Als we zien wat zij ziet, zien we inderdaad de valk hoog in de lucht.

Hassan kijkt opnieuw, maar hij kan de vogel niet van de lucht onderscheiden. Dan laat hij Mira zijn sigaretten zien. Zonder iets te zeggen geeft ze hem haar aansteker. Hij biedt haar een sigaret aan, ze slaat die af en kijkt weer naar de lucht.

Hassan kijkt naar de hangar beneden hem. Hij wijst naar de plek waar de vogels zich de vorige dag verzameld hadden.

HASSAN (cont'd)
 't Zat helemaal vol meeuwen,
 daardoor zag ik het.

Nu realiseert Mira zich waar hij naar wijst.

MIRA
 (snauwt)
 Ik heb geen zin in jouw horror verhalen, Hassan.

Hassan kijkt haar aan.

HASSAN
 Jij moet het ook gezien hebben, je was daar aan 't werk.

Mira schudt haar hoofd en doet haar handschoen aan.

MIRA
 Ik was vroeg. Jullie hadden nog helemaal geen lading gebracht.

Mira begint de loer te draaien. Hassan schudt zijn hoofd, hij kijkt naar de plek bij de hangar.

HASSAN
 Het heeft niet in een van onze wagens gezeten, Mira. Ik was de eerste die daar gisteren zijn lading heenbracht. En het kan er ook niet al sinds de vorige dag hebben gelegen...
 (hij stopt even en kijkt naar Mira)
 Hij hilde nog toen ik hem vond.

Mira kijkt hem aan, vol afschuw. Ze weet niet of ze hem moet geloven, maar hij lijkt serieus. Ze laat de loer vallen, loopt een paar passen bij Hassan vandaan en gaat ter plekke over haar nek.

Hassan loopt naar haar toe, hij legt een hand op haar schouder, maar Mira duwt Hassan in een reflex ruw van zich af. Ze moet opnieuw overgeven. Hassan voelt zich beledigd, hij loopt bij haar weg terug de heuvel af.

Mira komt overeind. Veegt haar mond af, kijkt een moment in zijn richting. Hassan kijkt nog even om, maar loopt dan door.

Mira pakt wat water uit een fles in haar wagen. Ze wast haar handen en strijkt een natte hand over haar gezicht. Ze droogt haar gezicht met een punt van haar sweater.

We horen meeuwen krijsen, het geluid lijkt erg op dat van een pasgeboren baby. Mira kijkt op en realiseert zich het déjà vu. (Het beeld doet ons denken aan het moment in scene 3 waar ze hetzelfde geluid hoort terwijl ze haar gezicht droogt) Het schokt haar en voor een moment lijkt ze niet meer te kunnen bewegen.

35C INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG

35C

Marc schrijft iets op het plan bord. Dan ziet hij Mira's wagen richting de slagboom rijden, ze verlaat het terrein. Marc kijkt haar na. We zien een zekere droefheid in Marc's ogen als hij haar ziet vertrekken.

36 EXT. SCHOOLPLEIN / FIETSENSTALLING - DAG

36

Loek staat voorovergebogen over zijn fiets om hem van het slot te halen. Hij heeft niet in de gaten dat achter hem de Scooterjongens dichterbij komen.

Ze gebaren naar elkaar dat ze voorzichtig moeten zijn dat Loek het niet door heeft. Een van de Scooterjongens haalt de muts van Loek te voorschijn die hij eerder van hem heeft afgepakt. Loek komt overeind met zijn slot en heeft inderdaad niets door. Als de Scooterjongen vlak bij Loek is, trekt hij met een snelle beweging de muts over Loek's hoofd en zijn ogen.

In een reflex trekt Loek de muts van zijn hoofd. Hij draait zich om en ziet de jongens.

LOEK
(met de hem typerende
stem)
Klootzakken!

Een van de jongens grist de muts meteen weer uit zijn hand.

SCOOTER JONGEN
(doet Loek's stem na)
Kloot-zak-ken!

De jongens beginnen de muts over te gooien. Loek kijkt er gelaten naar, het heeft geen zin hier iets tegen te doen.

37   **EXT. JACHTHUT - DAG**   37

Een kleine houten hut verscholen in het bos. Mira staat bij een rechthoekig kijkgat in een van de muren. Ze heeft haar geweer gericht op een open plek in het bos.

Dan verschijnt er een wollig, klein konijntje op de open plek. Zich niet bewust van het geweer dat op hem gericht wordt, huppelt het, onschuldig knabbelend, door het verse groene gras.

38   **INT. JACHTHUT - DAG**   38

Mira kijkt naar het konijn, ze heeft een oog dichtgeknepen om goed te kunnen kijken. Ze schiet, twee keer en haalt daarna haar geweer naar binnen.

Haar hond staat al gretig bij de deur. Mira opent de deur zodat hij het konijn voor haar kan gaan halen.

39   **EXT. BOS / JACHTHUT - DAG**   39

Mira loopt met het geschoten konijn in de ene hand en haar geweer over de andere arm naar haar wagen die aan de rand van het bos geparkeerd staat.

Over de weg die langs de rand van het bos loopt ziet ze Loek kromgebogen over zijn stuur naar huis fietsen. Ze opent haar mond en lijkt hem te willen roepen, maar bedenkt zich, hij zou haar niet horen.

40   **INT. HUIS VAN LOEK / KEUKEN - DAG**   40

De moeder van Loek is bezig met aardappels schillen. Loek komt binnen, hij gooit zijn rugzak woedend in een hoek en loopt direct naar de ijskast. Hij opent de ijskast, pakt een fles cola en zet die aan zijn mond.

Zijn moeder heeft hier duidelijk problemen mee. Ze probeert hem een glas te geven. Loek negeert dit, zet de fles terug in de ijskast en loopt naar de aangrenzende woonkamer.

Hij gaat voor de TV zitten en begint een videospelletje te spelen.

Zijn moeder kijkt een moment naar hem, bezorgd. Ze pakt zijn rugzak op en haalt die leeg. (lunchbox, drinkbeker, gehoorapparaat.) Ze loopt naar hem toe.

MOEDER
 (ook gebarend)
 Waar is je muts?

Hier heeft Loek geen zin in. Hij flikkert het bedieningspaneel in een hoek en loopt de deur uit.

41 INT. VOGELHUIS - DAG

41

Midden in de schaarsverlichte ruimte staat een paal met daarop een blok waarop de valk zit. In de hoek van het vogelhuis een werkbank met gereedschap en andere benodigdheden: Tangen, klemmen, naalden, messen, leren veters, valkenveren, duivenvleugels en een serie huiven. Het ziet er wat geheimzinnig uit zo in het half-duister.

Mira voert de valk wat eendagskuikens. De valk pikt fel naar haar voedsel.

In de achtergrond zien we Loek aankomen. Na een tijdje komt hij in de deuropening staan om te zien wat Mira aan het doen is. De vogel lijkt soms behoorlijk agressief. Loek blijft op veilige afstand.

Mira zet de huif op. De vogel verzet zich hier eerst tegen, maar zodra de huif opgezet is, zien we de vogel kalmeren. Mira kijkt naar Loek, hij is nog steeds niet op zijn gemak in de buurt van de vogel. Dan pakt Mira hem rustig bij zijn arm en trekt hem naar zich toe. Loek trekt een beetje terug, maar Mira gebaart hem vertrouwen te hebben.

MIRA
 Met de huif op zal ze nooit
 aanvallen...

Mira doet haar valkeniers handschoen aan zijn linker hand.

MIRA (cont'd)
 ...Wat een valk niet ziet, bestaat
 niet voor haar.

Ze trekt Loek tegen haar borst en legt haar rechterhand over zijn ogen. Hij is bang, maar zo tegen haar borst gedrukt staan, maakt hem op een vreemde manier ook rustig. Samen lopen ze voorzichtig een aantal passen naar de valk toe.

Met haar linker hand haakt Mira de veter los waarmee de valk aan het blok vastzit. Haar rechterhand heeft ze nog steeds voor Loek's ogen. Dan brengt ze Loek's gehandschoende hand naar de vogel toe. De valk stapt met zijn grote scherpe klauwen op de handschoen. Uit Loek's mond klinkt een korte angstige kreun wanneer hij de sterke klauwen in het leer van de handschoen voelt grijpen. Hij is doodsbenuwd. Tegelijkertijd maakt zich een zekere opwinding van hem meester.

Loek duwt zichzelf nog dichterbij Mira's borst, hij draait zijn hoofd weg van de valk, zijn ogen nog altijd bedekt door Mira's hand.

Met de hand die zijn ogen bedekt houdt, draait Mira Loek's hoofd terug naar voren richting de valk. Nu alles rustig blijft, durft Loek langzaam te ontspannen. Dan opent Mira haar vingers een beetje, zodat hij er voorzichtig tussendoor kan kijken. Eerst durft hij niet te kijken, maar dan doet hij het toch. Mira neemt haar hand weg. De valk zit heel rustig oog in oog met Loek op zijn hand. Mira is wat naar achter gegaan. Als Loek dit doorkrijgt, kijkt hij angstig haar kant op.

Mira glimlacht en wijst met haar hoofd naar het blok. Heel voorzichtig brengt Loek zijn gehandschoende hand terug naar het blok, totdat de valk vanzelf weer op het blok stapt. Mira gebaart dat hij de veter nog moet vastmaken aan de valkenpoot. Dat doet Loek. Dan kijkt hij naar Mira en glimlacht met een mengeling van trots en opluchting.

FADE TO BLACK.

42

INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG

42

Mira staat bij de koffieautomaat om haar thermos te vullen. De drie mannen komen binnenzetten, ze moeten ergens om lachen.

Wesley begint wat dansbewegingen te maken. Hassan gebaart dat hij een beetje moet dimmen.

WESLEY
(tegen Hassan)
Party time!

HENK
Dat zei mijn vrouw vannacht ook.

Mira probeert hen te negeren. Henk en Hassan gaan zitten. Wesley loopt met zijn kopje naar de koffieautomaat.

WESLEY
(tegen Mira)
Blijf je vannacht hier?

MIRA
(snauwt naar Wesley)
Wat kan jou dat schelen?

Wesley buigt zich dichterbij haar toe.

WESLEY
(insinuerend)
Mij niks, maar Jeffrey misschien wel.

De opmerking raakt haar. Wesley loopt de kantine uit voor Mira nog iets kan zeggen, hij kijkt lachend naar Hassan. Hassan kijkt hoofdschuddend op van zijn krant.

HASSAN

Ik sprak Jeffrey laatst nog. Kan nergens meer aan de bak komen.

Mira kijkt naar hem. Hij kijkt haar verwijtend aan. Dan pakt Mira haar thermoskan en loopt weg.

43

INT. PORTA CABINS / INGANG - DAG

43

Mira loopt langs het kantoor van Marc. Hij staat iets te bekijken op het planbord.

MIRA

(in het voorbijgaan)

Tot straks.

MARC (O.S.)

(vriendelijk)

Tot morgen, ik ben zo weg.

MIRA

Oh ja.

MARC (O.S.)

Hassan neemt waar.

Hij steekt zijn hoofd om de hoek van de deur omdat hem net iets invalt.

MARC (cont'd)

Ze zijn hier morgen rond een uur of tien.

Mira stopt, draait zich naar hem toe, ze moet even denken waar hij het over kan hebben, Marc is al weer terug in het kantoor.

MARC (O.S.) (cont'd)

De politie.

Mira knikt, ze staat nog een moment stil in de gang, denkt na, ze lijkt hem nog iets te willen zeggen.

Dan valt haar oog op het rode slot op de WC deur dat net opendraait. Wesley komt naar buiten terwijl hij zijn rits nog sluit. Als hij Mira ziet, graait hij nog even extra in zijn kruis.

WESLEY

(cynisch)

Oeps, sorry, moest 'm effe rechtleggen.

Ze probeert hem te negeren. Hij loopt vlak langs haar en fluistert in haar oor, terwijl hij uit zijn ooghoeken Marc's kantoor in de gaten houdt.

WESLEY (cont'd)

Of ga je nou tegen mij ook een klacht indienen?

Ze houdt zich in, doet haar best er geen aandacht aan te schenken. Hij loopt terug naar de kantine. Zij loopt naar buiten.

44 EXT. VUILNISBELT / PORTA CABINS - DAG 44

Mira komt de porta cabin uit. Ze is woedend. Ze stapt in haar wagen en rijdt de hangar uit.

45 INT. WAGEN VAN MIRA / VUILNISBELT - DAG 45

(Tilburg) Mira zet haar wagen stil bovenop een vuilnisheuvel. Gefrustreerd slaat ze een keer hard op haar stuur. Ze blijft even zo zitten, handen op het stuur, en probeert te kalmeren.

Haar hond, die aan de voet van de bijrijdersstoel zit, begrijpt niet waarom ze niet uitstappen. Hij springt met zijn poten tegen het zijraam, kijkt naar buiten en jankt zachtjes.

Dan trekt Mira de hond naar zich toe, aait hem. Opgetogen klimt hij bijna op haar schoot. Zo aanhankelijk hebben we Mira nog niet gezien met haar hond. In zijn enthousiastme botst de hond met zijn kop tegen Mira's borst aan, die is duidelijk gevoelig. Ze duwt de hond weer van zich af. Ze lijkt even in gedachten.

Mira doet haar jas open. Grote zweetplekken lopen van haar oksels helemaal tot aan haar borsten. Het verast haar. Ze voelt zich er ongemakkelijk bij, trekt haar jas uit.

45A EXT. PORTACABIN / BUSHOKJE - DAG 45A

(Bergen op Zoom) Hassan en Wesley staan buiten bij het 'bushokje' voor de porta cabin een sigaretje te roken. Dan komt Marc ook naar buiten. Hij groet de mannen en stapt met zijn laptop in zijn auto en rijdt weg.

Wesley pakt zijn mobiele telefoon en begint iemand te bellen.

45B EXT. WAGEN VAN MIRA / VUILNISBELT - DAG 45B

(Tilburg) Mira kijkt in de achterbak of ze een reserve T-shirt heeft liggen. Dat heeft ze. Niet brandschoon, maar in elk geval droog. Ze kijkt om zich heen of ze echt wel alleen is, dat is ze. Dan kleedt ze zich snel om.

46   **EXT. VUILNISBELT / WAGEN VAN MIRA - LATER**   46

(Tilburg) De deur van de wagen staat open. Mira zit dwars op de bestuurdersstoel, haar benen steken naar buiten. Ze kijkt naar de lucht, volgt hoe haar valk de meeuwen verjaagt. Af en toe checkt ze even met de antenne om te zien of haar valk nog in de buurt is. Alles lijkt rustig en onder controle. Ze rookt een sigaretje en drinkt een kopje koffie uit haar thermoskan.

46A   **EXT. SLAGBOOM - DAG**   46A

(Bergen op Zoom) Een man op een brommertje komt aan bij de slagboom aan de ingang. We zien de man zijn brommer parkeren naast het hok van de bewaker. Achterop de brommer liggen een aantal trays met blikjes bier. De man, JEFFREY, begin dertig, haalt er een paar blikjes vanaf. Hij opent er zelf een en geeft de andere aan de bewaker. Ze praten. Jeffrey kijkt omhoog naar de vuilnisbelt, hij lijkt het terrein af te speuren om te zien waar Mira is.

46B   **EXT. PORTACABIN / BUSHOKJE - DAG**   46B

(Bergen op Zoom) Jeffrey komt aan bij de portacabin. De mannen groeten Jeffrey zeer vriendschappelijk, slaan hem op de schouder. Jeffrey deelt blikjes bier uit. Henk is er ook bij. De mannen drinken bier en hangen wat rond bij het bushokje.

46F   **EXT. VUILNISBELT / AUTO VAN MIRA - DAG**   46F

(Tilburg) Dan horen we in de achtergrond toeteren. Mira kijkt op en ziet in de verte de pick-up met Hassan en Henk voorin en Wesley en Jeffrey in de open laadbak de stort oprijden. Jeffrey zwaait naar haar.

Mira komt meteen overeind, ze gooit haar sigaret op de grond, trapt die uit. Ze fluit om haar hond te roepen. De hond komt aangerend. Mira pakt hem bij zijn halsband en leidt hem naar de achterbak van haar wagen. Ze geeft de hond wat water en legt hem vast. Dan pakt ze haar handschoen, haar loer en wat vlees uit de koelbox. Het is duidelijk dat Mira haar valk, naar beneden wil halen.

Mira zwaait de loer boven haar hoofd in een poging de aandacht van haar valk te trekken. Wij zien alleen een heel klein stipje in de lucht. De valk moet van behoorlijk ver komen. Mira slaakt een aantal korte kreten naar de vogel.

De mannen blijven toeteren. Mira probeert het te negeren en gaat door met het zwaaien van de loer. Maar door het lawaai lijkt de vakk niet naar haar toe te willen komen. Op een bepaald moment heeft Mira zo genoeg van het getoeter, dat ze de mannen niet meer kan negeren. Ze draait zich naar hen toe. Dit is natuurlijk precies waar de mannen op hoopten. Als ze Mira zien omdraaien, trekken Jeffrey en Wesley die in de achterbak zitten acuut hun broek naar beneden en laten hun blote reet zien. Mira is woedend op zichzelf, dat ze zich niet heeft kunnen inhouden. Nu hebben de mannen gekregen wat ze wilden.

Mira gaat verder met het lokken van de valk, haar korte kreten klinken bijna wanhopig. De valk is nog steeds erg ver weg, maar lijkt nu wel iets dichterbij te komen. De mannen houden zich even stil.

Dan hoort Mira het geluid van de pick-up vlak achter zich. Mira kijkt om. De pick-up rijdt precies de heuvel op waar zij aan het werk is. Henk zit bij Hassan voor in de wagen, Jeffrey en Wesley zitten nog achterin de bak van de pick-up.

Mira voelt zich duidelijk in het nauw gedreven. Ze probeert nog fanatieker om de aandacht van de valk te trekken, schreeuwend, er zo op aandringend dat die naar beneden komt. Eerst lijkt het dat de valk inderdaad iets dichterbij komt, maar wanneer de pick-up bij de top van de heuvel aankomt, trekt ze zich weer terug.

De mannen blokkeren met hun pick-up de enige weg die van de heuvel af gaat. Ze parkeren en stappen uit. De mannen staan op een meter of tien bij haar vandaan.

Mira probeert zich te blijven concentreren op het zwaaien van de loer en het lokken van de valk.

Jeffrey gooit de mannen wat blikjes bier toe.

JEFFREY
(roept vrolijk)
Ook een biertje Mira?

Hij houdt een blikje omhoog en doet alsof hij dat naar haar toe wil gooien. Mira probeert hem te negeren.

JEFFREY (cont'd)
Ah, niet zo flauw! Net als vroeger.

Jeffrey loopt naar haar toe, haar het blikje aanreikend. Mira probeert hem nog steeds te negeren. Jeffrey opent het blikje. Hij beweegt het geopende blikje in haar richting, bier gutst uit de opening.

JEFFREY (cont'd)
 (plagerig, zorgt dat de
 anderen hem horen)
 Je vond 't altijd lekker.

HENK
 (drinkt zijn bier)
 Dat zei mijn vrouw vanacht ook.

Jeffrey raakt haar gezicht nu bijna lieflijk aan. Mira draait zich met een ruk naar hem toe.

MIRA
 Donder op!

JEFFREY
 (doet haar aanstellerig
 na)
 Don-der-op!

Henk, Wesley en Hassan moeten lachen. Jeffrey staat nog naast haar, maar heeft het blikje teruggetrokken.

MIRA
 Ik zou maar opletten als ik jou
 was.

Ze kijkt naar de valk die boven hun hoofd cirkelt. Jeffrey doet alsof hij er bang van wordt. De anderen lachen. Dan giet Jeffrey langzaam een straal bier over haar uitgestoken gehandschoende hand.

Mira heeft het eerst niet in de gaten, omdat ze haar blik op de lucht en haar gericht houdt. Pas als ze de mannen hoort lachen, realiseert ze zich wat er gebeurt. Het maakt haar woest. In een opwelling slaat ze het blikje bier uit zijn hand.

Maar dan pakt Jeffrey haar bij de pols en tegelijk met zijn andere hand aan haar riem. Hij trekt haar naar zich toe. Mira worstelt om haar pols uit zijn greep te krijgen. Met haar vrije hand trekt ze aan de arm die haar riem vast heeft, maar Jeffrey is sterker.

JEFFREY
 (zogenaamd speels)
 Alleen als je sorry zegt.

Hij tuit zijn lippen alsof hij haar wil kussen.

JEFFREY (cont'd)
 Sorry zeggen en pappa een kusje
 geven, kom op!

Hij probeert in de buurt van haar gezicht te komen. Zij worstelt om uit zijn greep te raken. De mannen in de achtergrond joelen om een kus.

JEFFREY (cont'd)

Eén kusje, toe dan, ik weet dat je het lekker vindt. Je kreeg er geen genoeg van.

Mira stopt met haar worsteling, kijkt Jeffrey strak aan. Even denkt hij dat ze zal toegeven en hem zal kussen. Dan spuugt ze hem vol in het gezicht. Hij kan het niet meer ontwijken. De mannen in de achtergrond moeten lachen.

Jeffrey is woedend nu. Hij trekt Mira nog dichterbij naar zich toe. Zij probeert zich opnieuw te ontworstelen. Dan laat hij haar pols los en begint haar borsten en buik te betasten terwijl hij haar tegen de zijkant van de wagen opduwt.

JEFFREY (cont'd)

Ben ik niet meer goed genoeg voor je, moet je nu een kantoorpikkie?

De andere mannen zien dat het nu uit de hand loopt en roepen hem terug.

HASSAN

Kom op Jeffrey, we gaan naar beneden.

Maar Jeffrey luistert al niet meer, hij gaat verder met zijn aanranding.

We zien hoe Mira's hand op zoek gaat naar haar jaszak. Haar hand glijdt in de zak en haalt haar kleine valkeniersmes tevoorschijn. Dan tilt ze het mes omhoog en snijdt Jeffrey in het gezicht. Jeffrey laat haar los en grijpt naar zijn gezicht. Mira houdt het mes dreigend voor zich uit.

Hassan en Wesley rennen naar Jeffrey toe. Ze pakken hem vast en kijken naar de snee in zijn gezicht. Jeffrey wil niet dat ze er naar kijken. Hij weert hen af, niks aan de hand. Hij richt zich tot Mira. Hassan, Wesley en ook Henk staan om Jeffrey heen, als een blok tegenover Mira. Het is vier tegen een.

JEFFREY

(bitter)

Je wou het toch zelf, trut!

Een moment lijken de mannen gezamenlijk dichterbij te komen. Mira loopt naar de achterkant van haar wagen, pakt haar jachtgeweer en heeft die in een vloek en een zucht geladen. Dan loopt ze op de mannen af, haar geweer op hen gericht.

MIRA

(met ingehouden woede)

Da's misschien wel het stomste wat ik ooit gedaan heb, dat ik jou heb laten weggelopen met aanranding.

(MORE)

MIRA(cont'd)

Jij mag zo blij zijn dat ik niemand
ooit de hele waarheid heb verteld!

Alleen Hassan lijkt echt te horen wat ze hier zegt. Hij kijkt naar haar, verontrust.

MIRA (cont'd)

(richt haar geweer)
Sodemieter op met hem!

Wesley is doodsbenaauwd, Mira speelt geen spelletje. Hassan probeert Jeffrey te bewegen dat hij meegaat. Maar het doorgeladen geweer maakt Jeffrey alleen maar woedender. Hij lijkt niet van plan zich door haar te laten weggagen. Jeffrey gooit een leeg blikje bier in haar richting. Zijn maten trekken hem angstig naar achteren. Ze willen naar de wagens, maar Jeffrey laat zich niet meenemen. Hij scheldt Mira uit en probeert opnieuw naar haar toe te komen, de mannen houden hem tegen.

JEFFREY

(schuimbekkend)
Je wou het verdomme zelf, kuthoer!

Nu lost Mira een schot, vlak over hun hoofden heen. Wesley laat Jeffrey los en zet het op een lopen. Henk rent ook weg en vlucht de pick-up in.

Terwijl hij Jeffrey bij haar vandaan trekt, probeert Hassan oogcontact met Mira te maken, in een poging haar ervan te weerhouden opnieuw te schieten.

Mira is even afgeleid omdat ze zich realiseert dat de valk is wegevlucht door het schot. Ze heeft haar misschien wel geraakt. Ongerust speurt Mira het luchtruim af.

Het lukt Hassan om Jeffrey zijn pick-up in te trekken. Wesley is door gerent, de heuvel af.

Mira kijkt naar haar valk die verder en verder wegvliegt.

Hassan start de pick-up nu ook en volgt Wesley de heuvel af.

47

INT. PICK-UP VAN HASSAN - DAG

47

(Tilburg) Hassan keert zijn pick-up, om de heuvel af te kunnen rijden. Henk zit in het midden. Jeffrey naast het raam. Hij houdt een papieren zakdoek tegen zijn gezicht om het bloeden te stoppen. Hassan verandert van versnelling, we horen een piepend geluid. Jeffrey kijkt op van het raam, waardoor hij Mira in de gaten hield.

JEFFREY

Je moet je versnellingsbak beter
laten afstellen, Hassan....

Hassan reageert niet.

HENK
(mompelt)
Dat zei mijn vrouw vannacht ook.

Jeffrey kijkt opnieuw naar Hassan, die nog altijd niet reageert. Hassan lijkt diep in gedachten verzonken.

JEFFREY
(tegen Hassan)
...zo gaat ie naar de klote.

Het blijft ongemakkelijk stil.

Hassan kijkt even in zijn achteruitkijkspiegel naar Mira, die nog steeds boven op de heuvel staat met haar geweer. We zien medelijden in zijn blik.

48   **EXT. VUILNISBELT - SCHEMERING**   48

(Tilbrug) Mira leunt tegen de motorkap van haar wagen, haar geweer binnen handbereik. Ze speurt de hemel af naar haar vogel. Ze huilt, af en toe veegt ze haar wangen droog met haar mouw.

Het wordt langzaam donker. Als ze haar antenne op de lucht richt horen we geen signaal, alleen ruis. Haar vogel is nergens te bekennen.

49   **EXT. HUIS VAN MIRA / STRAAT - NACHT**   49

Een kleine groep scooterjongens hangt wat rond op een bankje tegenover het huis van Loek. Ze maken lawaai met hun scooters en draaien muziek.

50   **INT. HUIS VAN LOEK / ZIJN KAMER - NACHT**   50

Loek kijkt door het raam vanuit zijn donkere kamer. Hij ziet de scooterjongens rondhangen voor zijn huis op het bankje naast de lantarenpaal. Ze gooien met zijn muts, het is een duidelijke provocatie.

Dan ziet hij de wagen van Mira haar oprit oprijden. Ze stapt uit en loopt meteen haar huis binnen. Zonder vogel, zonder hond. Het verbaast Loek een beetje.

Moeder komt zomaar zijn kamer binnen banjeren. Hij heeft het pas door als ze al bijna naast hem staat. Het maakt hem boos dat ze dat doet, het voelt als een inbreuk op zijn privacy.

MOEDER
(ook gebarend)
Ik word gek van die herrie, 't gaat al de hele avond zo.
(MORE)

MOEDER(cont'd)

Als je vader thuis was, zou ie d'r
iets van gaan zeggen.

Ze streelt zijn haar. Hij trekt zijn hoofd terug, kijkt haar
zeer geïrriteerd aan.

MOEDER (cont'd)

Ik ben blij dat jij anders bent.

Loek draait zich van haar af, wil dit helemaal niet horen.

Hij kijkt nog een keer naar de wagen en het huis van Mira. Ze
is niet teruggekomen. Wij kunnen de hond horen blaffen. Zijn
moeder kijkt nu ook.

MOEDER (cont'd)

Ze heeft d'r hond in de auto
gelaten.

Loek heeft niet door dat ze iets zegt.

FADE TO BLACK.

51   **EXT. LUCHT - DAG**   51

VERVALEN.

52   **EXT. HUIS VAN MIRA / OPRIT - DAG**   52

Loek loopt langs het huis van Mira, zijn fiets aan de hand,
zijn rugzak om. Hij ziet de hond uit het raam van de
achterbak kijken. De hond raakt helemaal opgewonden als hij
Loek ziet.

Loek loopt naar de wagen. Hij legt zijn hand even op het
raam. De hond likt het glas, we horen hem zachtjes janken.

53   **INT. VOGELHUIS - DAG**   53

Mira staat bij de werkbank, waar haar gereedschap haar
werkeloos aanstaart. Ze is nog niet aangekleed. Ze houdt een
leren langveter vast, laat hem door haar handen gaan. Loek
verschijnt in de deuropening.

Mira schrikt op uit haar staren. Loek kijkt naar het lege
blok waar de valk normaal gezien zit.

MIRA

Iris is weg.

Loek knikt, zoveel was hem ook duidelijk.

MIRA (cont'd)

Ik schoot in de lucht...

Ze schudt haar hoofd, zucht en sluit haar ogen even, dan kijkt ze Loek aan.

MIRA (cont'd)
Ik ben zo bang dat ik haar geraakt heb.

Ze kijken elkaar aan. Mira ziet er kwetsbaar uit, even lijkt het of haar ogen zich vullen met tranen. In Loek's ogen zien we dat hij haar zou willen vasthouden, omhelzen, misschien zelfs kussen, maar hij is te verlegen. Na een tijdje slaakt ze plots een diepe zucht.

MIRA (cont'd)
Ik kan haar beter gaan zoeken.

Ze loopt richting deur, voorbij Loek.

MIRA (cont'd)
(fluit)
Tom!

Loek pakt haar arm om haar aandacht te krijgen.

LOEK
(met zijn kenmerkend stemgeluid)
Tom is in de auto.

MIRA
(kijkt naar hem, verward en geschrokken)
Heb ik 'm in de auto laten zitten?

Loek knikt. Ze kijkt naar hem, bang.

MIRA (cont'd)
Is ie okay?

Loek knikt opnieuw. Ze lijkt opgelucht, zucht maar schudt haar hoofd, niet begrijpend wat er met haar aan de hand is. Ze loopt naar de bijkeuken.

54 **INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - DAG**

54

Mira staat hoofdschuddend de etensbak van haar hond klaar te maken. Loek komt bij haar staan, kijkt haar bezorgd aan.

LOEK
(met zijn kenmerkende stemgeluid)
Mag ik mee?

Mira stopt, kijkt naar hem, het idee bevalt haar, ze denkt even na.

MIRA
Moet jij niet naar school?

Hij haalt zijn schouders op.

MIRA (cont'd)
Als 't van je moeder mag.

Hij lijkt teleurgesteld. Ze kijkt naar hem, dan geeft ze hem de etensbak.

MIRA (cont'd)
Ga maar vast in de auto zitten dan.
Ik kom zo.

Ze loopt weg. Hij glimlacht.

55   **INT. HUIS VAN MIRA / SLAAPKAMER - DAG**   55

Mira kleedt zich aan. Ze trekt haar broek omhoog, maakt haar riem vast. Dan lijkt ze haar handeling even te onderbreken, ze aarzelt bij welk gaatje ze de riem dichtmaakt.

Ze laat zich op de rand van haar bed zakken, haar hand nog op haar riem, terwijl haar gedachten even afdwalen. Dan pakt ze haar schoenen en begint die met kordate bewegingen aan te doen, alsof ze de gedachte die ze net had van zich af wil schudden.

56   **EXT. VUIILNISBELT / PORTA CABINS - DAG**   56

Er staat een politiewagen voor de porta cabins geparkeerd. Mira zet haar wagen ernaast. Loek en zij komen de wagen uit. Mira speurt de hemel af terwijl ze uitstapt, dan pakt ze de antenne mee en loopt naar de rand van de overkapping om te kijken of ze een signaal opvangt, maar niets.

57   **INT. PORTA CABINS / INGANG - DAG**   57

Mira en Loek komen de porta cabin binnen. Mira heeft haar thermos bij zich en loopt naar de kantine. Loek volgt. De deur van Marc's kantoor is dicht.

58   **INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG**   58

Mira komt de kantine binnen. Loek loopt vlak achter haar. Alleen Marc is er, hij werkt op zijn laptop, zittend aan de eettafel.

MIRA
(grappend)
Hebben ze je d'r uitgegooid?

MARC
 (glimlacht)
 Ja, ik heb niets meer te vertellen
 hier.

Marc begroet Loek met een hoofdknik. Loek knikt verlegen terug. Het is duidelijk dat het Marc niet goed uitkomt dat Loek er bij is. Mira heeft het niet door, ze loopt naar de koffieautomaat en begint haar thermoskan te vullen. Ze staat met haar rug naar Marc.

Marc kijkt naar haar, zijn glimlach is weg. Aarzelend staat hij op, hij loopt wat wijfelend in haar richting, zijn blik af en toe op Loek. Die ziet hem hun kant opkomen en kijkt ongemakkelijk weg.

Mira hoort Marc niet aankomen omdat de koffieautomaat zo'n lawaai maakt. Ze staart uit het raam van hem weg, ze speurt de hemel af. Marc staat nu vlak achter haar, ze heeft het nog steeds niet door.

MARC (cont'd)
 Mira...

Mira schrikt. Dat maakt Marc nog onzekerder over wat hij wilde zeggen.

MARC (cont'd)
 Oh, sorry, sorry ik eh...

Maar terug kan hij nu niet meer, hij staat vlak naast haar en wil duidelijk wat zeggen. Ze kijkt hem aan, wacht. Hij kijkt naar Loek.

MIRA
 (plotseling geschrokken)
 Iris?

Hij schudt zijn hoofd en gebaart dat dit het niet is.

MARC
 Laten we even naar buiten gaan.

Mira gebaart naar Loek dat hij even moet wachten en de thermoskan verder kan afvullen. Marc en zij lopen naar buiten.

59

EXT. PORTA CABINS - DAG

59

Marc en Mira komen naar buiten. Ze speurt de hangar af om te zien of de valk zich daar schuilhoudt.

MARC
 De jongens zeggen dat je gister op
 ze geschoten hebt.

Van haar stuk gebracht kijkt Mira naar Marc. Hij kijkt haar onderzoekend aan. Mira herpakt zich.

MIRA
 Hebben ze ook gezegd wat er aan
 vooraf ging?

Hij knikt. Zij geeft hem een blik van: dan had je dit toch kunnen verwachten?

MARC
 Je had mij toch kunnen bellen...

Marc ziet een truck de hangar inrijden.

MIRA
 (scherp)
 En jij denkt dat je hier dan op
 tijd geweest was?

Wesley is uit de truck gestapt en gaat richting kantine.

MARC
 (knikt richting
 politiewagen, fel maar op
 gedempte toon)
 Jezus Mira, als ik dit binnen meld,
 ben je je vergunning kwijt!

Ze weet dat hij gelijk heeft. Marc wil nog iets zeggen, maar Wesley is al te dichtbij. Marc haalt zijn autosleutels uit zijn zak en opent zijn auto op afstand. We zien de lichten knipperen. Hij loopt naar zijn auto, gebaart Mira ook te komen. Mira aarzelt, ze kijkt even richting het raam van de kantine naar Loek. Dan naar Marc die ongeduldig op haar wacht.

60   **INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG**   60

Loek staat bij het raam. Door het raam ziet hij Mira in Marc's auto stappen.

61   **INT. AUTO VAN MARC / VOOR DE PORTA CABINS - DAG**   61

Mira kijkt naar buiten in de richting van de politiewagen. Marc kijkt naar Mira, hij wil iets zeggen, maar het lukt hem niet. We zien bezorgdheid in zijn ogen, genegenheid zelfs. Het is een tijdje stil, we horen alleen de regen.

MIRA
 (doorbreekt de stilte)
 Ik heb 't misschien horen huilen
 Marc.
 (kijkt hem aan)
 (MORE)

MIRA(cont'd)

Ik weet 't niet zeker, ik dacht dat
't meeuwen waren, maar de laatste
dagen denk ik steeds...

(pauze)

Moet ik ze dat vertellen?

Ze kijkt naar Marc. Hij kijkt alsof hij iets wil zeggen maar de juiste woorden niet kan vinden.

Dan zien we hoe Hassan de pick-up de hangar inrijdt. Hij stapt uit en checkt iets aan de wagen. Mira en Marc kijken naar hem.

MARC

Ik heb ze verteld van Jeffrey.

Mira kijkt naar Marc, ze begrijpt het niet. Hij knikt in de richting van de politiewagen. Ze begrijpt hem nog steeds niet.

MARC (cont'd)

Niet van gister, maar Hassan...

(onderbreekt zichzelf)

Over wat er afgelopen zomer gebeurd is.

(ze kijkt weg)

Hassan zei...

(hij pauzeert, dan zachter)

Waarom heb je me toen niet verteld dat het om verkrachting ging? Je zei aanranding, maar Hassan zegt nu...klopt het wat Hassan zegt?

Ze kijkt hem even aan. Het klopt, het was verkrachting, maar wat moet ze daar nu nog over zeggen. Ze kijkt weer weg. Het raakt Marc nu hij de waarheid bevestigd heeft gekregen.

MARC (cont'd)

(vertwijfeld)

Waarom heb je dat niet gezegd?

Ze kijkt voor zich uit. We zien Hassan de porta cabin inlopen.

62

INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG

62

Loek staat nog bij het raam, hij kijkt nog altijd naar Mira en Marc in de auto.

Hassan komt binnen, gelijk gevolgd door Wesley die van het toilet komt. Loek ziet hen binnenkomen, hij draait zich naar hen toe, glimlacht verlegen.

Ze glimlachen niet terug. Hassan negeert hem, Wesley loopt naar de koffieautomaat en kijkt Loek geergerd aan omdat de thermos daar nog staat.

Het is duidelijk dat Loek hier niet welkom is. Loek pakt de thermos en loopt de kantine uit, hij gaat het toilet binnen.

63 INT. AUTO VAN MARC / VOOR DE PORTA CABINS - EVEN LATER 63

Marc en Mira zitten nog in de auto. Mira speurt de nok van de hangar af door de voorruit.

MARC

Ze zullen je d'r zo ook wel vragen
over stellen, sorry, ik dacht dat
't je zou helpen...

We zien Loek in de deuropening van de porta cabin staan. Hij aarzelt, hij wil Mira en Marc niet uit hun gesprek halen. Hij doet de deur weer dicht. Mira heeft Loek gezien, ze wil naar hem toe.

MIRA

(onderbreekt hem)
Okay. Dank je wel.

Ze doet de deur open, wil uitstappen.

MARC

Ga je weg?

Ze kijkt hem verstoord aan. Op dat moment gaat zijn telefoon. Hij kijkt naar het display.

MARC (cont'd)

(baalt)
Oh shit.

Mira stapt uit, ze loopt naar de rand van de overkapping, scant de lucht en loopt dan terug in de richting van de ingang van de porta cabin.

Marc komt half uit de auto, wil haar nog iets zeggen, maar zijn telefoon rinkelt door, hij moet opnemen.

MARC (cont'd)

(neemt op)
Ja, hallo, sorry, u hebt helemaal
gelijk, ik had beloofd u te bellen,
maar...

Marc gaat weer in de auto zitten.

Mira komt bij de ingang van de porta cabin. Ze opent de deur terwijl ze nog steeds de hemel afspeurt.

64 **INT. PORTA CABINS / INGANG - DAG**

64

Loek staat pal achter de deur op haar te wachten, het overrompelt Mira. Ze kijkt hem even onderzoekend aan, lijkt wat te willen vragen.

Tegelijk gaat de deur van Marc's kantoor open. Henk komt naar buiten. Als Henk Mira ziet, kijkt hij naar haar zonder iets te zeggen. Hij loopt voorbij richting kantine.

Mira wenkt Loek om naar buiten te komen, draait zich om en loopt naar de buitendeur, ze laat Loek voorgaan. Een POLITIEVROUW komt nu ook het kantoor uit met twee koffiekopjes. De politievrouw vangt nog net een glimp van Mira op als ze naar buiten loopt.

POLITIEVROUW

Ah, daar bent u al!

Mira kijkt om, Loek merkt het niet meteen en loopt nog even door tot hij zich realiseert dat Mira gestopt is.

De politievrouw kijkt Mira met een vriendelijke glimlach aan. Mira aarzelt, kijkt naar Loek, wenkt hem terug naar binnen te komen. Ze maakt een verontschuldigend gebaar naar Loek en loopt dan naar de politievrouw.

De politievrouw werpt een blik op haar collega in het kantoortje.

POLITIEVROUW (cont'd)

Ze komt net binnen, dan doen wij die koffie straks wel.

Ze gaan het kantoor binnen en sluiten de deur, Loek alleen in de gang achterlatend.

65 **EXT. PORTA CABINS / INGANG - DAG**

65

Loek loopt naar Mira's auto. Die zit op slot. De hond zit binnen. Loek kijkt om zich heen.

Hij ziet Marc in zijn auto zitten bellen. Marc moet lachen om wat er tegen hem gezegd wordt.

Loek loopt terug naar de porta cabin. Hij aarzelt bij de deur. Door een raam kan hij de drie mannen aan de kantine tafel zien zitten. Dan besluit Loek niet naar binnen te gaan. Hij loopt om de porta cabins heen.

65A **EXT. PORTA CABINS / ACHTERKANT KANTOOR - DAG**

65A

Loek komt aan de achterkant van de porta cabins bij het kantoor van Marc.

Door de half gesloten luxaflex kan hij net naar binnen kijken. Loek ziet Mira, met de politie agenten, aan het bureau van Marc zitten.

66

INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG

66

MIRA

...Hij werkt hier niet meer, da's voor mij genoeg.

POLITIEMAN

Maar je slaapt hier dus nog wel?

De politieman kijkt haar onderzoekend aan. Hij zit in Marc's stoel achter diens bureau. De politievrouw zit op de bank. Mira zit op een andere stoel voor het bureau. Ze zitten al even te praten.

MIRA

Ik moet hier op verschillende tijden zijn, anders treedt er gewenning op bij de vogels die ik hier moet weggagen.

De politieman knikt begrijpend, maar neemt haar nauwlettend op. De politievrouw is duidelijk (of doet voorkomen dat dit zo is) geraakt door het hele verhaal.

POLITIEVROUW

Ik zou het niet kunnen, na alles wat je hier overkomen is. En dat je dan in je eentje, en op dezelfde bank nog wel...

Mira kijkt naar de politievrouw. Haar sentimentaliteit ergert Mira. Ze kijkt naar de politieman alsof ze wil zeggen, moet ik hier op antwoorden? Hem lijkt iets in te vallen.

POLITIEMAN

En sliep je hier ook de nacht voor ze...?

Mira kijkt hem aan, maar reageert niet, het is alsof ze even blijft hangen in een gedachte die zich aan haar opdringt. De twee politiemensen wisselen kort een blik. Buiten horen we hoe het begint te regenen.

POLITIEVROUW

Mevrouw?

MIRA

(schrikt wakker)
Ja, toen was ik hier ook.

POLITIEMAN

En toch weet je dus zeker dat je niets of niemand hier gezien hebt?

MIRA

Ja, ik was al weg toen ze 't vonden.

Er valt een ongemakkelijke stilte.

POLITIEVROUW

't Is vreselijk.
(wil afronden)
Nou, goed dan eh...

POLITIEMAN

(onderbreekt haar)
Ik dacht alleen, omdat we hier nu toch zijn... zou je misschien wat DNA willen afstaan? Is niet verplicht. Kan alleen maar vrijwillig. Maar misschien is het wel goed om dingen uit te kunnen sluiten.

Mira moet even denken maar begrijpt het niet.

MIRA

Wat uit te kunnen sluiten?

POLITIEMAN

Dat u de moeder bent.

Ze kijkt hem vol ongeloof aan.

MIRA

(spottend en beledigd)
Dan zou ik toch op z'n minst zwanger moeten zijn geweest, lijkt mij.

POLITIEMAN

(staat op)
Denk er maar even over na, dan haal ik de spullen vast.

Hij staat op, zonder Mira de tijd te gunnen om te antwoorden. Mira kijkt vragend naar de politievrouw, maar die glimlacht alleen wat ongemakkelijk.

POLITIEVROUW

(staat ook op)
Mooi, dan haal ik ondertussen koffie.
(tegen Mira)
Wil jij ook?

Mira kan niet geloven wat hier nu gebeurt, ze geeft geen antwoord. De politievrouw loopt het kantoor uit met twee kopjes, ze laat de deur open.

Mira blijft alleen achter, niet wetend wat te doen.

CUT TO:

67   **EXT. PORTA CABINS / ACHTERKANT KANTOOR - DAG**   67

Van onder het afdakje, half in de regen, kijkt Loek het kantoor in, door de kier van de luxaflex. Hij ziet Mira daar wat verloren zitten. Loek wordt nat.

CUT TO:

68   **INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG**   68

Mira zit nog in het kantoor. Op de gang zien we Hassan, Wesley en dan Henk vanuit de kantine voorbij komen, op weg naar de uitgang. Ze lopen in stilte voorbij, kijken kort naar Mira. Zij probeert hun blikken te vermijden.

Wesley gaat het toilet binnen, Henk loopt naar buiten. Hassan blijft even in de buitendeur staan, hij kijkt nog een keer naar Mira. Hij lijkt te aarzelen of hij iets zal zeggen, maar doet dat dan niet.

69   **INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG**   69

De politievrouw staat bij de koffie automaat en kijkt naar buiten, haar blik is ernstig nu. We zien haar collega iets uit de achterbak pakken. In de achtergrond zien we hoe de regen van de rand van de overkapping valt.

Dan zien we Marc uit zijn auto komen, hij kijkt in het voorbij gaan naar de politieman en loopt naar de ingang van de porta cabins, nog onwetend van wat daar net gebeurd is.

70   **INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG**   70

Mira ziet Marc uit de regen naar binnen komen, hij schudt de regen van zijn jas. Hij komt haar kant op en houdt stil in de deuropening.

MARC

Klaar?

MIRA

Ze willen een DNA-test.

MARC

(hoopvol)

Ga je aangifte doen?

MIRA

Nee.

(pauze)

Ze denken dat ik de moeder ben.

MARC

(oprecht verbaasd)

He?

MIRA

(verward en
verontwaardigd)

Ja. Ik ben niet eens zwanger
geweest. Dat kan jij toch ook
bevestigen?

De politieman is ook terug en staat pal achter Marc en wil het kantoor binnengaan. Marc doet een stapje opzij. De politieman gaat naar binnen. Hij heeft een kleine DNA set bij zich, maakt die open. We zien een aantal hygienisch verpakte instrumenten. Mira kijkt er naar. De politieman trekt een paar plastic handschoenen aan en doopt een staafje in een flesje gedestilleerd water.

POLITIEMAN

Ben je zover?

Mira kijkt Marc hulpvragend aan. Hij zegt niets.

MIRA

Ik kan wel weigeren, maar dan
denken jullie helemaal dat ik er
iets mee te maken heb.

De politieman loopt op Mira af. Hij vraagt haar haar mond te openen. Dat doet ze en kijkt naar Marc. Hij schaamt zich en loopt weg, richting kantine.

De deur van het kantoor blijft open. De politieman steekt een klein staafje in haar mond om wat wangslijm af te nemen. Het is een ongemakkelijke positie waar Mira zich in bevindt.

Wesley komt het toilet uit. Hij kijkt naar Mira, die met haar mond open zit, terwijl de politieman het staafje er in steekt. Wesley blijft kijken, zijn blik kruist die van Mira. Hij kan een sadistische glimlach niet onderdrukken. Zij geeft hem een koude blik. Terwijl hij voorbij loopt, maakt Wesley een gebaar alsof hij iemand pijpt.

Mira kan niets zeggen of doen. De politieman heeft niks door, hij is te zeer bezig met het afnemen van het DNA.

71 INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG

71

Marc is in gedachte verzonken, hij kijkt uit het raam richting de stort, het regent buiten. De politievrouw loopt met haar volle kopjes de kantine uit.

MARC

Als Mira de moeder is, dan had ik
toch op z'n minst iets aan haar
moeten zien...?

Hij maakt het gebaar van een buik. De politievrouw stopt, draait naar hem toe.

POLITIEVROUW

Dat zou je zeggen ja, normaal
gezien wel...maar...nou ja, d'r
zijn gevallen bekend waarbij de
moeder niet in de gaten heeft dat
ze zwanger is,...

We zien Marc's gezicht betrekken terwijl de politievrouw verder gaat, langzaam dringt het tot hem door dat dit de waarheid zou kunnen zijn.

POLITIEVROUW (O.S.) (cont'd)

...meestal na een trauma of zo en
dan kan het zelfs zo zijn dat je
ook fysiek helemaal niets aan haar
ziet, alsof het lichaam het
spelletje meespeelt en het ook
ontkent.

Marc kijkt haar aan, kan het nog steeds niet geloven. Zij glimlacht, alsof ze wil zeggen: Ik kan er ook niets aan doen maar zo zit het. Ze loopt weg, Marc in verwarring achterlatend.

72 INT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG

72

De politievrouw komt bij de deuropening aan met haar koffie.

De politieman is klaar. Hij haalt het staafje uit Mira's mond en stopt dat in een plastic buisje.

POLITIEMAN

(tegen Mira)

Dat was 'm. We laten u binnen een
paar dagen iets weten.

Mira knikt en staat op.

73 INT. PORTA CABINS / KANTINE - DAG

73

Marc zit aan de kantine tafel, achter zijn laptop. Hij speelt schijnbaar gedachtenloos met wat witte plastic roerstaafjes. Mira komt binnen, kijkt om zich heen.

MIRA
Is Loek hier niet?

Marc kijkt naar haar, gedesoriënteerd, hij heeft niet precies gehoord wat ze net zei. Zij vat dit op als een nee en gaat weg.

MARC
(roept haar na)
Mira...

Ze komt terug, kijkt hem aan. Hij kijkt naar haar, het duurt een paar tellen voor hij iets kan zeggen.

MARC (cont'd)
Misschien moet je anders een paar dagen vrij nemen. In elk geval tot we de uitslag van die DNA test hebben.

MIRA
(fel)
Hoezo?

Ze kijkt hem indringend aan, begrijpt dan wat hij denkt, ze schudt haar hoofd met een blik vol minachting. Hij kijkt naar haar, een beetje gegeneerd, maar toch.

MARC
(stamelt)
't Zou toch kunnen...

Zij kijkt hem aan, voelt zich verraden.

MARC (cont'd)
...je hebt altijd die jas aan en...
nou ja...

MIRA
Wat is dit voor 'n hetze!

Dan draait ze zich plots om en loopt weg.

74 EXT. PORTA CABINS / KANTOOR - DAG

74

Loek staat nog steeds onder het afdakje, min of meer in de regen. Hij heeft het koud, rilt, ziet er uit als een verzopen kat.

Als hij nog een keer het kantoor in kijkt, realiseert hij zich dat Mira daar niet langer is, dan loopt hij terug richting de ingang.

75   **EXT. PORTA CABINS / INGANG - DAG**

75

Mira komt de porta cabin uit. Ze kijkt om zich heen opzoek naar Loek. Dan komt hij te voorschijn, vanaf de zijkant van de porta cabin. Hij is kletsnat. Het verbaasd haar hem zo te zien.

MIRA

Waarom heb je niet in de kantine
gewacht?

Hij schaamt zich voor de situatie, houdt zijn blik op de grond, haalt zijn schouders op alsof het niet belangrijk is. Ze stappend de auto in.

CUT TO:

76   **EXT. SCHUILPLAATS - DAG**

76

(Bergen op Zoom) We zien de valk zitten in de vensterbank van een vervallen industrieel gebouw. De regen stort naar beneden. De vogel heeft zijn veren uitgezet, waardoor hij er kwetsbaar uit ziet.

CUT BACK TO:

77   **INT. WAGEN VAN MIRA / VUILNISBELT - DAG**

77

Ze moeten stoppen voor de slagboom bij de uitgang. Het regent nog steeds. De ruitenwissers bewegen driftig heen en weer.

Mira kijkt naar Loek. Loek heeft de leren valkeniers handschoen die op het dashboard slingerde gepakt. Hij voelt er aan, trekt hem aan. Mira legt haar hand op de handschoen om zijn aandacht te trekken. Hij kijkt op.

MIRA

't Heeft niet zo veel zin meer om
hier vandaag nog te blijven. Iris
komt niet terug zolang het regent,
ze houdt zich waarschijnlijk ergens
schuil.

Mira's mobiele telefoon, die in de hands-free set staat, licht op, trilt. Ze kijkt er even naar, maar negeert hem dan. Loek ziet het ook. We zien 'Marc belt' op het display, hij blijft overgaan. Dan pakt Mira de telefoon, drukt hem uit en gooit hem in het dashboard kastje. Loek verbaast zich hierover, hij kijkt haar aan.

MIRA (cont'd)
Hoe laat wordt jouw moeder
ongerust?

LOEK
(met zijn typische
stengeluid)
Die is altijd ongerust.

Mira rijdt weg.

78 **EXT. BOS - DAG**

78

Mira parkeert haar wagen ergens aan de rand van het bos. Het regent nog steeds. Ze stapt uit. Mira pakt haar geweer uit de achterbak. Met haar jas half over haar hoofd getrokken om haar geweer te beschermen, rent ze het bos in. De hond gaat haar achterna, maar stopt dan. Hij kijkt naar Loek in de wagen. De hond blaft. Loek aarzelt, dan stapt hij toch uit en gaat Mira achterna.

79 **EXT. BOS / JACHTHUT - DAG**

79

Loek komt bij de houten jachthut. De hond gaat naar binnen. Loek, nog altijd onzeker of hij welkom is, gaat uiteindelijk ook naar binnen.

80 **INT. JACHTHUT - DAG**

80

Mira heeft haar jas uitgetrokken en opgehangen aan een spijker in de muur. Haar blouse is ook doorweekt. Ze trekt die uit en gebaart Loek hetzelfde te doen. Ze draagt nu alleen nog haar broek en een strakzittend hemd.

Op twee natte plekken rond haar tepels na, is het hemd droog. De natte plekken accentueren haar borsten, waardoor het lastig is er niet naar te kijken.

Loek kijkt ernaar, een beetje ongemakkelijk. Mira ziet hem naar haar kijken, glimlacht.

MIRA
Joh, doe niet zo moeilijk. Ik had
je moeder kunnen zijn. Je wordt
doodziek als je daarin blijft
rondlopen.

Met lichte tegenzin trekt Loek nu ook wat van zijn natte kleren uit.

Mira installeert zich met haar geweer bij het kijkgat. Ze kijkt naar Loek en wenkt hem dichterbij te komen, zodat ze hem kan laten zien hoe hij moet schieten.

Loek is wat in verwarring gebracht door haar plotselinge haast om weg te gaan. Hij trekt zo snel hij kan zijn kleren aan en loopt achter haar aan.

83   **EXT. BOS - DAG**

83

Mira loopt, rent bijna, terug naar de wagen. Uit haar point of view lijkt het of haar gezichtsveld langzaam kleiner wordt. Mira doet haar best om zo snel mogelijk terug bij haar wagen te komen. Ze botst tegen over-het-pad-hangende-takken die blijkbaar buiten haar gezichtsveld zijn.

Voor Loek ziet het er uit alsof ze stomdronken is.

Mira doet de achterklep open. De hond springt er in. Ze hangt haar geweer op zijn vaste plek, sluit de deur. Ze wankelt naar de bestuurders kant van de wagen. Loek staat bij de bijrijders deur, hun blikken ontmoeten elkaar even. Mira kijkt weg, stapt in, hij ook.

84   **INT. WAGEN VAN MIRA / BOS - DAG**

84

Mira rijdt haar wagen als een gek achteruit, tot waar ze kan keren. Loek kijkt haar bezorgd aan. Tijdens het keren moet hij zichzelf vasthouden. We horen de hond achterin vallen, hij jankt zachtjes. Mira reageert niet.

Mira rijdt, of liever scheurt, om thuis te komen. Ze is totaal in paniek. Haar gezichtsveld heeft zich tot een smalle tunnel vernauwd, alles er omheen is donkerder en onscherp.

85   **EXT. HUIS VAN MIRA / OPRIT - DAG**

85

Mira rijdt haar wagen richting huis, de oprit op. Ze stapt gelijk uit en loopt meteen richting huis.

Loek stapt ook uit, hij pakt de thermoskan en de leren valkeniershandschoen. Hij kijkt Mira na die zonder iets te zeggen het huis binnengaat. Hij loopt naar de achterkant van de wagen en opent de deur om de hond uit te laten.

86   **INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - DAG**

86

Loek komt de bijkeuken binnen. Mira is nergens te bekennen, ook in de woonkamer niet. Hij legt de handschoen en de thermoskan op het aanrecht.

Hij kijkt naar de hond. Dan pakt hij diens etensbak.

87 INT. HUIS VAN MIRA / SLAAPKAMER - DAG 87

Mira trekt zo snel ze kan haar kleren uit. We zien de natte plekken rond haar tepels, ze lijken alleen maar groter te zijn geworden. Ze trekt haar hemd uit, daaronder haar beha, die is ook nat. Ze ruikt haar beha van het lijf.

Ze ziet alles nog steeds als in een tunnel.

Dan kijkt ze naar haar naakte borsten, voelt aan haar tepels en kijkt naar haar vingertoppen, om te zien wat er uit haar borsten komt. Ze lijkt een vreemde voor haar eigen lijf, het maakt haar bang. Ze kan niet geloven dat dit echt is. Ze loopt naar de aangrenzende badkamer.

88 INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - DAG 88

Loek maakt geroutineerd de brokken klaar voor de hond.

89 INT. HUIS VAN MIRA / BADKAMER - DAG 89

Mira heeft de douche aangezet. Ze houdt de douchekop in haar hand en probeert wat het ook is dat uit haar borsten komt weg te spoelen, maar het haalt niets uit. Er komt onmiskenbaar melk uit haar tepels. De waarheid is onvermijdelijk.

Haar benen lijken haar niet langer te kunnen dragen. Haar mond opent zich voor een hartverscheurende schreeuw. Eerst komt er geen geluid uit, daarna wel. Mira zakt in elkaar in de douchebak.

90 INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - DAG 90

De schreeuw doordringt het hele huis.

Loek kan het schreeuwen niet horen. De hond lijkt het wel te horen, maar zodra Loek de brokken voor zijn neus zet, is dat alles waar hij oog voor heeft.

Loek kijkt even naar de hond. In gedachten.

91 EXT. HUIS VAN MIRA / OPRIT - DAG 91

Loek doet de poort achter zich dicht. Met zijn fiets loopt hij langs Mira's wagen naar de straat, richting zijn huis.

92 INT. HUIS VAN MIRA / BADKAMER - DAG 92

Mira zit nog steeds in elkaar gezakt in de douche bak. Er sijpelt water van de douche langs haar lijf.

MOEDER (cont'd)
 Waar heb jij uitgehangen vandaag?

Hij haalt zijn schouders op en trekt een gezicht alsof haar dat niets aangaat.

Hij draait zich weer naar het raam, waar we plots de valk zien aankomen. De vogel draait in langzame cirkels boven Mira's huis. Loek buigt zich naar het raam om 't beter te kunnen zien.

Zijn moeder komt naar hem toe en pakt Loek bij zijn arm om hem naar zich toe te draaien, ze is nog niet klaar.

MOEDER (cont'd)
 Ik wil weten waarom jij vandaag
 gespijbeld hebt en waar en met wie
 jij de hele dag geweest bent?!

Ze is woedend, maar we zien ook de angst in haar ogen. Loek trekt zijn arm los en loopt naar buiten. Zijn moeder vloekt en gooit de lepel die ze vast had vol frustratie in de gootsteen.

97 **EXT. HUIS VAN MIRA / STRAAT - DAG**

97

Loek kijkt naar de lucht, volgt de valk die in steeds lagere cirkels boven het huis van Mira vliegt.

Dan landt ze plotseling op de lantarenpaal naast het bankje waar de scooterjongens meestal rondhangen. Loek kijkt er naar, hij aarzelt of hij er naar toe zal gaan of niet.

98 **INT. MORTUARIUM / GANG - DAG**

98

Het is dezelfde op een tunnel lijkende gang die we eerder hebben gezien. Hij wordt verlicht met TL-balken. Links en rechts een heleboel deuren.

Mira en de LIJKSCHOUWER lopen door de gang. Dan kijkt de lijkschouwer in haar papieren en stopt voor een van de deuren. Ze legt haar hand op de klink, maar aarzelt een moment voor ze de deur opent. Ze lijkt iets te willen zeggen, maar doet het niet.

Dan gaan ze naar binnen, de deur gaat dicht.

LIJKSCHOUWER (O.S.)
 U weet dat beide ogen...

Een moment blijven we in de lege gang die op een tunnel lijkt.

De deur gaat weer open. Mira komt naar buiten. Ze loopt terug door de gang. Het beeld concentreert zich uiteindelijk op haar ogen.

CUT TO:

De valk zit boven op de lantarenpaal, roerloos. Haar indringende ogen kijken ons aan.

CUT TO:

99 **INT. MORTUARIUM / BALIE - DAG** 99

Marc praat met de lijkschouwer aan het begin van de tunnelachtige gang.

LIJKSCHOUWER

Ze was hier wel, maar ze is al weer vertrokken.

Marc is duidelijk bezorgd en spoedt zich het mortuarium weer uit.

100 **INT. HUIS VAN LOEK / ZIJN KAMER - DAG** 100

Loek staat bij het raam van zijn kamer, hij kijkt naar buiten. De valk zit nog bovenop de lantarenpaal.

Moeder is bezig in de tuin.

Dan komt Marc bij het huis van Mira aanrijden. Hij stapt uit. Hij ziet dat Mira's wagen er niet staat. Toch loopt hij naar de voordeur en belt aan. Hij legt zijn handen tegen het raam en kijkt naar binnen.

De moeder van Loek roept hem, ze praten even, kijken omhoog naar Loek's kamer.

101 **EXT. BOS - DAG** 101

We zien Mira's wagen aan de rand van het bos geparkeerd staan. De wagen is duidelijk in haast achtergelaten. De deur aan de bestuurderskant staat wagenwijd open, zachtjes bewegend in de wind.

Marc komt bij de plek aanrijden en parkeert zijn auto naast de wagen van Mira. Zodra de auto stilstaat, springt Loek eruit en begint te rennen in de richting van waar wij weten dat de jachthut is. Marc komt achter hem aanrennen.

102   **EXT. BOS / JACHTHUT - DAG**   102

Loek rent op de jachthut af. Hij wil de deur open doen, maar die blijkt geblokkeerd, het lukt hem niet. Marc komt bij de deur, hij beukt met zijn schouder tegen de deur, die geeft een eindje mee. Dan lukt het hen de deur te openen. Marc stapt als eerste naar binnen. Dan verstijft hij, we horen hem Mira's naam zeggen.

CUT TO:

103   **INT. JACHTHUT - DAG**   103

In het half-donker zien we alleen Mira's benen. Haar hand houdt een klein tweezijdig valkeniersmes vast, het zit onder het bloed. Haar hand beweegt nog.

104   **EXT. BOS / JACHTHUT - DAG**   104

Marc komt naar buiten. De afschuw staat op zijn gezicht te lezen. Hij kijkt naar Loek die vlak achter hem staat. Loek probeert om Marc heen naar binnen te kijken. In een reflex legt Marc zijn hand over Loek's ogen zodat hij niets hoeft te zien. Maar Loek trekt zeer beslist de hand van zijn ogen en dringt zich langs Marc heen de jachthut in.

105   **EXT. JACHTHUT - DAG**   105

Van buiten de jachthut, door het rechthoekige kijkgat, zien we Marc koortsachtig heen en weer lopen. Loek staat er naast. Ze kijken naar de grond, duidelijk in paniek en niet precies wetend wat te doen. Dan buigt Marc zich naar Mira toe die uit het zicht op de grond zit.

CUT TO BLACK:

We horen Marc en Loek in de jachthut heen en weer lopen en tegen Mira praten. Haar zeggend dat ze niet moet opgeven.

CUT TO:

106   **EXT. BOS - DAG**   106

Er staat een ambulance naast de wagens van Mira en Marc. Ook staan er nog een politiewagen en een rechercheurs auto (donkerblauw met mobiel zwaailicht) in de buurt geparkeerd.

107   **EXT. JACHTHUT - DAG**   107

We zien ambulancepersoneel en een politieagent ze verlaten de jachthut met iemand op de brancard. Marc loopt met hen mee. In de verte zien we de sirene van de ambulance aangaan.

De politievrouw loopt met Loek van de jachthut terug naar de auto's. De politievrouw praat met hem, ze heeft een deken om Loek heen geslagen. Voor hij in de auto stapt ziet hij de ambulance vertrekken, hij kijkt er naar.

108   **INT. AMBULANCE - DAG**   108

Marc zit naast Mira in de ambulance, hij houdt haar hand vast en praat zachtjes tegen haar. De ambulance rijdt. Van buiten dringen de sirenes tot ons door.

Mira's ogen en hoofd zijn bedekt met een groot drukverband. Ze ademt zwakjes. We zien twee bloedvlekken in de stof op de plaats van haar ogen. Alleen haar neus en mond zijn niet door het verband bedekt. Ze lijkt op een gehuifde valk.

FADE TO BLACK.

109   **EXT. HUIS VAN LOEK / STRAAT - DAG**   109

Een politiewagen komt de straat inrijden, hij stopt bij Loek's huis. Loek's moeder komt het huis uit, ze rent naar de wagen. De politievrouw stapt uit. Ze praat even met de moeder van Loek. Dan doet ze de deur naar de achterbank open.

Loek stapt uit, hij heeft nog altijd de deken om zijn schoulers geslagen. Als hij zijn moeder ziet, moet hij huilen. Hij laat toe dat zij hem in haar armen neemt en hem kust als een kleine jongen. Dan, nog in de armen van zijn moeder, ziet hij uit zijn ooghoeken de valk in de lucht cirkelen.

Hij maakt zich los uit zijn moeder's omhelzing en kijkt naar de vogel.

110   **INT. HUIS VAN MIRA / BIJKEUKEN - DAG**   110

Loek staat in de bijkeuken, hij kijkt naar de leren valkeniershandschoen op het aanrecht. Hij aarzelt nog. De hond kijkt hem aan.

111   **EXT. HUIS VAN MIRA / STRAAT - DAG**   111

Loek komt de oprit oplopen. Hij draagt Mira's handschoen en heeft de loer bij zich. Hij is duidelijk nerveus, maar vastberaden tegelijkertijd. Hij loopt de straat op.

Loek zwaait de loer boven zijn hoofd, eerst nog wat onwenning, maar dan zekerder. De valk vliegt boven hem.

Zijn moeder komt de straat oplopen, ze slaat hem vanaf een afstand gade. Ze moet zich inhouden om niet in te grijpen. De politievrouw kijkt ook toe.

Loek concentreert zich op de vogel en het zwaaien van de loer. De valk komt omhoog en glijdt met gespreide vleugels recht op hem af. Het is niet duidelijk of ze op zijn ogen, of zijn loer afgaat.

Loek knijpt zijn ogen dicht, maar blijft de loer zwaaien. De valk landt op zijn loer. Loek opent zijn ogen.

Nu moet hij op de loer aflopen. De valk pikt fanatiek in het vlees dat op de loer vastgemaakt zit. Loek buigt zich voorover en biedt de valk zijn gehandschoende hand aan. Even nog lijkt Loek zijn ogen te willen dichtknijpen.

Maar dan tilt hij de valk met een rustige beweging op de handschoen omhoog. De valk en hij kijken elkaar aan.

EINDE.